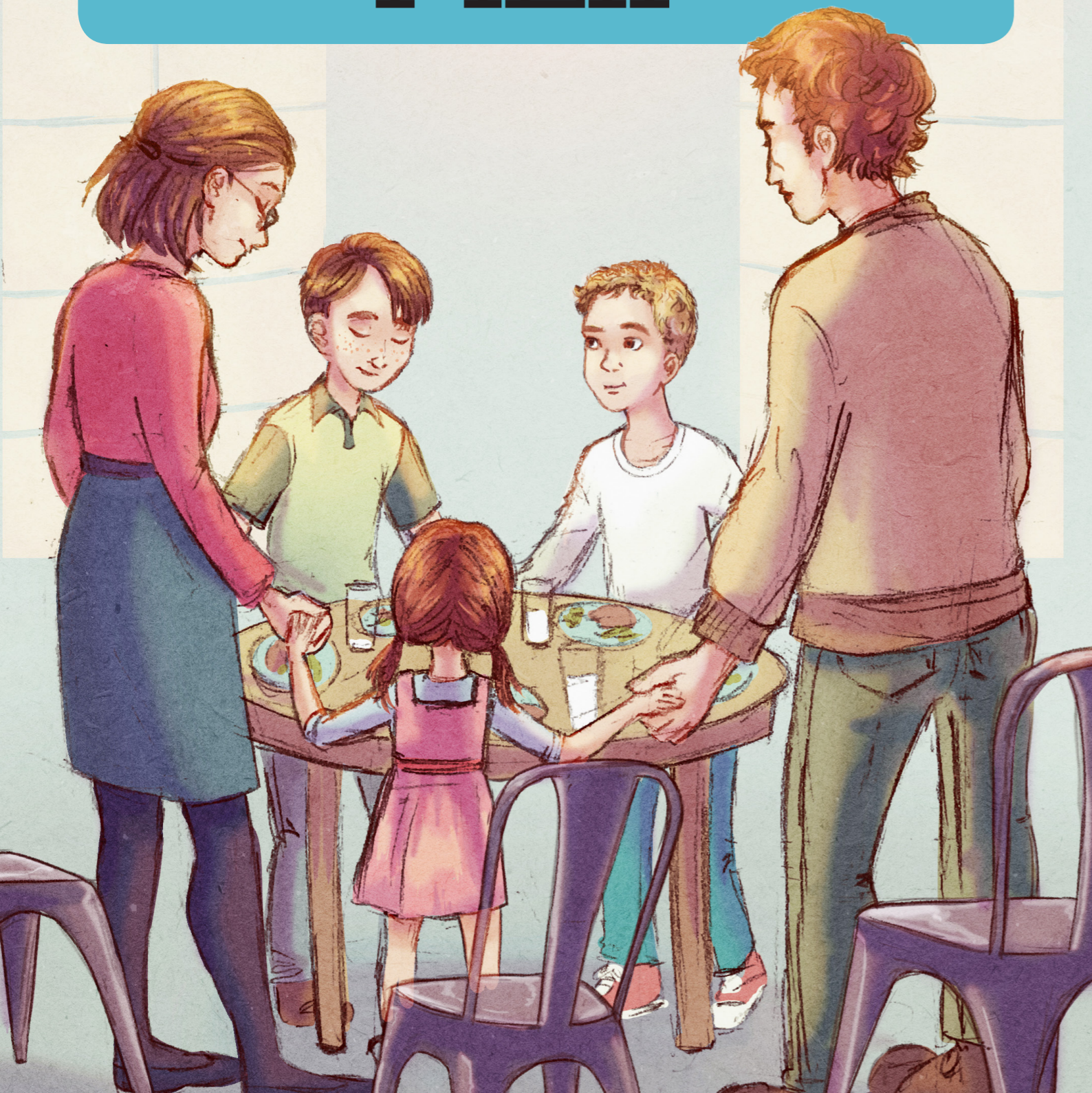

Bønn sammen med FILIP

ILLUSTRASJON: MINA PRICE

Av Shirley Espada-Richey

(Basert på en sann historie)

“Be alltid” (Lære og pakter 19:38).

Det var første gang Josef var hjemme hos Filip. De hadde det kjempefint med å bygge et romskip av papp. De tegnet til og med noen stilige flammer på det. Da moren til Filip ropte at de måtte komme til middag, fulgte Josef Filip inn på kjøkkenet.

“Jeg vil gi takksigelsen,” sa faren til Filip.

Hva betyr det? undret Josef. Han så på mens Filip og de andre i familien berørte pannen, deretter midt på brystet, så den venstre siden og så den høyre. Josef hadde aldri sett noen gjøre noe sånt før.

Filip holdt ut hånden sin. Josef kikket seg rundt og så at resten av Filips familie holdt hverandre i hendene og bøyde hodet. Skal de holde bønn? Betyr det å “gi takksigelse”? undret Josef.

Josef ville ikke såre Filip, så han tok Filips hånd. Filips far tok den andre hånden til Josef og begynte deretter å be.

“Velsign oss, O Herre ...”

Før de satte seg, rørte Filip og familien hans ved pannen og brystet sitt slik de hadde gjort tidligere.

Da Josef kom hjem, spurte mor hvordan dagen hans hadde vært.

“Hadde dere det morsomt?” spurte hun.

“Ja,” sa Josef stille. Han hadde hatt det morsomt. Romskipet var stilig, og hamburgerne hadde vært deilige. Men det var noe som plaget ham.

Mor så nærmere på ham. “Du høres ikke bra ut. Er det noe galt?”

“Vel ...”

Josef hadde så mange spørsmål! Han tenkte fortsatt på den bønnen. Hvorfor var den annerledes enn sånn som familien hans pleide å be?

“Mor,” spurte han: “Hvordan ba du før du ble medlem av Kirken?” Josef fortalte henne om bønnen hos Filips familie.

“Det høres ut som om de er katolikker, slik jeg var,” sa mor. “De laget korsets tegn med hendene sine. Ser du hvordan det ser ut som et kors? Det er en påminnelse om at Jesus døde for oss.”

Josef smilte. “Så Filip tror også på Jesus?”

“Akkurat,” sa mor. “Husker du hva faren til Filip sa i bønnen?”

Josef måtte tenke på det. “Han takket Gud for gavene han gir oss... og han snakket om Kristus!”

“Ser du?” sa mor med et smil. “Vi er ikke så forskjellige. Jeg er glad for at du fikk be sammen med Filips familie.”

Noen dager senere kom Filip over for å leke. De lekte utenfor huset da far ropte dem inn til middag. Josefs mage rumlet da de sprang til kjøkkenet.

“Jeg er skrubbsulten!” sa Josef

“Jeg også,” sa Filip.

Alle fant plassene sine rundt bordet. Filip satt ved siden av Josef. Filip laget korsets tegn og strakte seg etter Josefs hånd.

“Slik ber vi her hos oss,” sa Josef. “Vi folder armene, lukker øynene, bøyer hodet og ber.”

“Er det alt?”

“Det er alt.”

“Lett,” sa Filip.

Josef lukket øynene sine og smilte. Han var glad for at han kunne be sammen med vennen sin. ●

Artikkelforfatteren bor i California, USA.

Jeg har venner på skolen som er katolikker og muslimer, og vi er bestevenner fordi det er slik Jesus vil at vi skal behandle hverandre.

Elizabeth A., 8 år, West Midlands i England